

„Božić sa onima koji pate“

Danas nas toplina Božića podstiče da se osećamo poput porodice, ujedinjeniji među nama, kao braća: da delimo sve: radosti i bol.

Da delimo bol posebno sa onima koji, zbog najrazličitijih okolnosti, ovaj Božić provode suočavajući se sa patnjom. [...]

Patnja!

Ona koja nas ponekad potpuno prožima ili nas tek usput dodirne unoseći gorčinu u lepotu naše svakodnevnice.

Patnja: bolest, nesreća, iskušenje, bolna okolnost...

Patnja! [...]

Ako patnju posmatramo ljudskim očima, u iskušenju smo da njen uzrok potražimo u sebi ili izvan nas, u ljudskoj zlobi na primer, ili u prirodi, ili u nečem drugom... [...]

Sve je to možda istinito, ali ako razmišljamo samo na taj način, zaboravljamo ono više. Zaboravljamo da iza zapleta našeg života stoji Bog sa svojom ljubavlju, da on sve želi i dopušta iz višeg razloga, a to je naše dobro. [...]

Ne kaže li Hrist, nakon što nas je pozvao da uzmemo svoj krst i da ga sledimo: „...a koji izgubi život svoj (a ovo je vrhunac patnje) radi mene, naći će ga“ (Mt 10,39)?

Bol je stoga nada spasenja. [...]

Šta, dakle, reći danas onima koji su suočeni sa patnjom? [...]

Pristupimo im pre svega sa najvećim poštovanjem: čak i ako oni to još ne misle, u ovom trenutku ih posećuje Bog.

Zatim podelimo, koliko god je to moguće, njihov krst, a to znači da zaista imamo Isusa među nama. Uverimo ih u naše neprestane molitve, kako bi znali da uzmu direktno iz Božijih ruku ono što ih muči i čini da pate, da to ujedine sa Hristovom mukom, kako bi postalo plodno. [...]

Podsetimo ih na divni hrišćanski princip naše duhovnosti, prema kom se bol voljen kao lice raspetog i napuštenog Hrista može preobraziti u radost.

[...] Dakle, neka ovo bude naš Božić [...]: podeliti patnju sa našom braćom koja su najviše pogođena, a našu darovati Detetu Hristu.

Kjara Lubik